

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ ἠθικὴ ἐπενέργεια τοῦ Εὐαγγελίου ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀγγλικὴ κριτικὴ βιβλίου
Ἐκδόσεις περὶ Ἠλείου. Ἐκκλησιαστικαὶ εἰδήσεις (λοζολογία—Θεολογικὴ σχολή—Περικου-
σία Ἰερουσαλὴμ καὶ Νικομηδείας—Καισαρεία—Μάρμαρα—Εἰδοποιήσεις). Σύμματα. Ἀρ-
χειολογικά. Ἑλλάς.

Μετὰ τοῦ σημερινοῦ τεύχους (35) διανεμέται καὶ τὸ μηνιαῖον τεύ-
χος (μαῖου), ἧς οὐ ἡ συνείδησις τῆς κερὶ προτετατατισμοῦ διατριβῆς τοῦ
δεινότητος μητροπολίτου Καισαρείας *Εὐσταθίου Κλεοβούλου*.

Ἡ ΠΘΙΚΗ ΕΠΕΝΕΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ.

Ἴνα κρίνη τις περὶ τῆς ἀξίας βιβλίου τινός, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετά-
σῃ ὅποια φέρει ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἀναγιγνωσκόντων
αὐτό. Ἐάν οὕτω κριθῇ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, θέλομεν ἐκτιμῆσθαι δεόντως
καὶ θαυμάσθαι τὰ ἠθικὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἐπήνεγκεν ἐπὶ συμπά-
σης τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου ἐπιτάττει πᾶσαν
ἀρετὴν καὶ ἀποκρούει πᾶσαν ἁμαρτίαν, δυναμένη τὰ ταραξὴν τὴν εἰση-
νὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸ Εὐαγγέλιον παραγγέ-
λει τὴν ἀλήθειαν, τὴν δικαιοσύνην, τὴν εὐποίαν, τὴν ταπεινοφροσύνην,
τὴν αὐταπάρνησιν, τὴν ἐπιεικειαν, τὴν συγχώρησιν τῶν ἀδικημάτων,
ἀρετὰς, αἵτινες μετριάζουσι τὰ πάθη, ἀποδιώκουσι τὴν ὀκνηρότητα καὶ
καθιστοῦσι τοὺς ἀνθρώπους γλυκοὺς, εἰρηκικοὺς, εὐμενεῖς καὶ εὐγενεῖς.
Τὸ Εὐαγγέλιον δὲν καταδεικνύει καὶ ἐπιτάττει μόνον τὰ καθήκοντα
τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐπαγγέλλεται καὶ ὑπισχνύεται συγχρόνως τὴν θείαν
χάριν πρὸς ἐμπλήρωσιν αὐτῶν καὶ πρὸς τοῦτο παρέχει ἐκπληκτικὸν πα-
ράδειγμα ἀρετῆς, ἣν δυνάμεθα μιμῶμεθα ἀτραπῶς. Τὸ Εὐαγγέλιον
διδάσκει ὅτι τοῦ παρόντος κόσμου τὰ δεινὰ εἶναι ὁ κληρὸς τοῦ αγαθοῦ

καὶ τοῦ πονηροῦ, τὰ ὅποια εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἀποπέλλονται ὡς δουλιματῆρια τῆς ἀρετῆς του, εἰς δὲ τὸν πονηρὸν ὡς ποινὴ καὶ κόλασις τῶν ἀδικιῶν του. Ἡ τοιαύτη διδασκαλία καλύει τὸν χρηστὸν νὰ ἀπελιπισθῇ καὶ ἐνθαρρύνει αὐτὸν νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ ὅταν ἀκόμη πάσχη. Τὸ Εὐαγγέλιον διδάσκει ἵτι πάντες οἱ ἄνθρωποι εἶναι τέκνα τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ πάντες ἐξ Ἰσοῦ ἐκλήθησαν εἰς σωτηρίαν. Ἡ τοιαύτη δὲ διδασκαλία τὸν μὲν ὑπερήφανον ταπεινοί, τὸν δὲ ταπεινὸν καὶ ἐκ ταπεινῶν ἔλκοντα τὸ γένος ἀνοψοί καὶ ἐξευγενίζει καὶ καθίστησι τὸν πλοῦσιον ἀγαθὸν καὶ εὐεργετικόν. Τὸ Εὐαγγέλιον ἀπαιτεῖ παρὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ν' ἀγαποῦσι τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας καὶ νὰ εἶναι πρὸς αὐτάς ἐπιεικεῖς, τὰς δὲ γυναῖκας νὰ εἶναι πρὸς τοὺς ἄνδρας πισταὶ καὶ νὰ πέθωνται αὐτούς ἀμφοτέρους δὲ νοθετεῖ νὰ εἶναι πρὸς ἀλλήλους ἀληθεῖς καὶ πιστοί.

Τὸ Εὐαγγέλιον ἐπιτάττει τοὺς μὲν κυρίως νὰ εἶναι ἀγαθοὶ καὶ ἐπιεικεῖς πρὸς τοὺς δούλους, τούτους δὲ νὰ εἶναι τίμιοι καὶ πιστοὶ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν δεσπότης. Ἐὰν αἱ ἀρχαὶ αὗται καλῶς ἐγγραρχθῶσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἀναγκάζουσι αὐτοὺς ἐν ἰαδῆποτε καταστάσει εὐρίσκονται νὰ ἐκπληρώσι τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα μετὰ πραότητος, δικαιοσύνης καὶ εὐσυνειδήσιας. Τὸ Εὐαγγέλιον ἐπιβάλλει τὴν ὑπογνώσιν ν' ἀπαρνηθῶμεν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς αἰσχρὰς ἐπιθυμίας, νὰ ζῶμεν μετὰ φρονήσεως καὶ εὐλαβείας καὶ νὰ εὐεργετῶμεν καὶ αὐτῶς τοὺς ἐχθρούς. Τὸ Εὐαγγέλιον ἀπαγορεύει καὶ αὐτοὺς τοὺς αἰσχροὺς διαλογισμοὺς καὶ προστάσσει ἡμᾶς νὰ ἀποφεύγωμεν τὰς κακίας, καὶ ἂν αὗται εἶναι τοσούτον προσφιλεῖς ὅσον ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς ἢ ἡ δεξιὰ χεὶρ, καὶ νὰ εἴμεθα φρόνιμοι μὲν ὡς οἱ ὄφεις, ἀλλ' ἀβλαβεῖς ὡς αἱ περιστεραὶ. Τὸ Εὐαγγέλιον δὲν ἀπαγορεύει αὐδεμίαν ἀπόλαυσιν ἐπιτρεπομένην ὑπὸ τοῦ λογικοῦ καὶ συγχωρεῖ τὰς ἀπολαύσεις, αἵτινες οὔτε εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς οὔτε εἰς τὸν πλησίον εἶναι ἐπιβλαβεῖς. Καταστέλλει τὴν ὑπερβολὴν καὶ συνέχει τοὺς ἀνθρώπους ἐν τοῖς ἀρμόζουσιν ὅροις, καθὼς αἱ ὄχθαι τοῦ ποταμοῦ, αἵτινες διευθύνουσι τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ καὶ καλύουσι τὴν ὑπερχείλισιν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ παρακώλυωσιν ἢ νὰ βραδύνωσι τὴν πορείαν αὐτοῦ. Ὁ κώδιξ τοῦ Εὐαγγελίου τελεῖται νὰ ἀνατρέψῃ τὸν ἐμμείναντα εἰς τὸ κακὸν καὶ ὑπισχνεῖται τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν εἰς τὸν ἀληθῶς μετανοοῦντα.

Μόνον τὸ Εὐαγγέλιον βεβαίως τὸν μετανοοῦντα ὅτι ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· διότι τὸ λογικὸν δὲν δύναται νὰ παύσῃ αὐτῷ τοιαύτην βεβαιότητα καὶ ὅταν εὐλαβῆς μετανοήσῃ. Τὸ Εὐαγγέλιον προσαρμόζεται πρὸς ὅλα τὰ ἔθνη καὶ πρὸς ὅλα τὰ κλίματα, διότι ἐνθεν μὲν καταστέλλει τὴν ὀργὴν, τὴν ἐκδίκησιν, τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὴν πρὸς τὸ κακὸν ὀρμὴν, εἰς δὲ οἱ ἄνθρωποι τῶν θερμῶν κλιμάτων ὑπόκεινται, ἐνθεν δὲ ἐλαττοῖ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ἀναλγησίαν, εἰς δὲ εἶναι ὑποκαίμενοι οἱ τῶν ψυχρῶν κλιμάτων κάτοικοι. Τὸ Εὐαγγέλιον δὲν εἶδύνατο νὰ ἀπαγορεύσῃ διαρρήδην τὴν ἀνδρείαν,

τὴν φιλίαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν, χωρὶς νὰ ὑποπέσῃ εἰς μεγάλας ἀτοπίαις, ἀλλ' ὀρίζει τὰ προσήντα, ἐφ' ὧν θεμελιούνται αἱ εἰρημέναι ἀρεταί. Διότι παραγγέλλει τὴν ἡπιότητα, τὴν συγγνώμην καὶ τὴν περιφρόνησιν τοῦ κινδύνου καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου, τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τὸν οὐσιωδῆ χαρμηκτῆρα τοῦ ἥρωος· ἐπιτάσσει πρὸς τοῦτοις τὴν εὐποιίαν καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιεικειαν, ἀρετάς, αἵτινες εἶναι σφιγκτὰ συνδεδεμέναι μετὰ τῆς φιλίας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς παρέχει τεκμήρια εἰδικὰ τῆς πρὸς τὸν Ἀζαρον σφοδρᾶς ἀγάπης καὶ ἐξελέξατο τὸν Ἰωάννην ὡς τὸν ἐπιστήριον αὐτοῦ φίλον. Πῶς δὲ ἐλεύρεται ὁ ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης τὴν φιλίαν, καταφαίνεται ἐκ τῶν λόγων. «Μερίζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ» (Ἰωάν. ΙΒ', 13). Τὸ πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ εὐνοεῖ τὴν φιλοπατρίαν, ἐξυψοῦν τὴν καρδίαν καὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ ἀπαγορεύει τὴν ὑπερηφάνειαν, τὴν φιλαργυρίαν καὶ τὴν τρυφήν, τὰ ὅποια καταστρέφουσι τὰ ἔθνη. Ἡ τὸ Εὐαγγέλιον, λέγει τις, περιέχει κώδικα ἡθικῆς τοσούτου τελείας, ὅστε τὴ λογικὸν δύναται νὰ ἀποχωρήσῃ εἰς τὰς ἀναζητήσεις, ἀφ' οὗ δύναται νὰ εὐρίσκῃ τὰ καθήκοντα τῶν ἀνθρώπων καὶ καθαρότερον καὶ εὐκολώτερον ἐν τῇ ἀποκαλύψει ἢ ἐν ἑαυτῷ.

Τὸ κύρος καὶ ἡ αὐθεντία τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἀναμφισβήτητα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, διότι ἀνέλεγε τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐγγίνωσκε τὰς δυνάμεις αὐτοῦ μᾶλλον ἢ πάντες οἱ ἄπιστοι, ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι. Ἡ Καινὴ Διαθήκη δὲν δεικνύει μόνον εἰς τὸν ἀνθρώπον τὰ καθήκον, ἀλλὰ παρέχει καὶ νέα μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν καὶ ἐντολῶν τῆς. Αἱ μὲν ἀμοιβαὶ εἶναι τοιαῦται, ὅλας ὀφθαλμῶς ἀνθρώπων οὐκ εἶδε καὶ οὐκ ἤκουσαν, αἱ δὲ ἀπειλαὶ ἀναμετροῦνται μετὰ τοσαύτης δεινότητος, ὅστε νὰ καταπλήξωσι τοὺς παραβαίνοντας τὰς ἐντολάς. Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τὰ Εὐαγγέλια, ἐκτιθέντα τὰ κατέχοντα τοὺς ἀνθρώπους ἁμαρτήματα, ἀποτρέπουσιν αὐτοὺς νὰ παραδιδῶνται εἰς αὐτὰ διὰ τῶν ἐξῆς λόγων. «Μὴ πλανᾶσθε· οὐτε πόρνοι, οὐτε εἰδωλολάτραι, οὐτε μοιχοί, οὐτε κίβηται, οὐτε πλεονέκται, οὐτε μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐκ ἄρπαγες, βασιλείαν Θεοῦ οὐκ ἐπιχορηγήσουσι». (Α' Κορινθ. 6, 7). Τοιαύτη ἀπειλὴ παράγει μείζον ἀποτέλεσμα ἢ αἱ περὶ καλλονῆς τῆς ἀρετῆς ἀναφωνήσεις καὶ τὰ λεπτὰ ἐπιχειρήματα περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἡθικῆς καὶ τῆς ἀρμονίας τῶν πραγμάτων, ἐπιχειρήματα, τὰ ὅποια εἶναι ἅλα ἀκατέληκτα ὑπὸ τοῦ πλείστου μέρους τῆς ἀνθρωπότητος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ

καθηγητῆς.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ.

Ἐκ τῆς ἀγγλικῆς κυανῆς βιβλίου ἀποσπῶμεν τὰ ἐφεξῆς δύο ἔγγραφα, ὅπως γένηται κατάδηλον τί ἐφρόνει καὶ τί εἰσέτι φρονεῖ περὶ Ἑλλήνων ὁ ἐπιστάλλων

Ὁ Λαυᾶρδος πρὸς τὸν ὑπουργὸν Σαλισβουρύ.

Κωνσταντινουπόλις, 10 ἀπριλίου.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν τὰ ἐπισυναψῶ ὑπόμνημα, ἐγχειρισθὲν μοι ὑπὸ τοῦ κ. Ἀριστοκλέους, προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ φιλολ. Συλλόγου, καὶ τοῦ κ. Βασιιάδου, προέδρου τοῦ Ἑπειρωτικοῦ, ἀναγόμενον δὲ εἰς τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν, ὅστις πρόκειται νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν νέαν Βουλγαρίαν. Ἐπ' ὀνόματι τῶν πατριωτῶν των, οἱ κύριοι αὗτοι μὲ παρεκάλεσαν νὰ διαβιβάσω τὸ ὑπόμνημα πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Α. Μ. ἐπικαλούμενοι τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν παρέμβασιν αὐτῆς ὑπὲρ τῆς μερίδος ἐκείνης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, ἣν ἡ Ρωσσία ἐπόθει νὰ καθυποβάλλῃ ὑπὸ τὴν σλαβικὴν κυριαρχίαν. Μανθάνω ὅτι οἱ κύριοι αὗτοι ἐπέδωσαν τὸ αὐτὸ ὑπόμνημα καὶ πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας. Αἱ ἐν τῷ ἐπισυναρμημένῳ ἔγγραφῳ περιεχόμεναι εἰδήσεις καὶ ἀριθμοὶ δὲν εἶναι κατὰ πάντα ἀξίωστοι, χρήζουσι δὲ διορθώσεως· ἐπεὶ δὲ τὸ ὑπόμνημα ἐγράφη πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐπαπειλούμενης τοῖς ἐν Τούρκιᾳ Ἑλλήσιν ἀδικίας, πιθανὸν τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα νὰ ἦναι ὑπερβολικά.

Ὁ Λαυᾶρδος πρὸς τὸν ὑπουργὸν Σαλισβουρύ.

Κωνσταντινουπόλις, 17 ἀπριλίου 1878.

Ἐπέστελα ἤδη τῇ Υ. Β. τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου. Δὲν ἔσχον τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ ἐπενέγκω παρατηρήσεις ἐπ' αὐτοῦ· ἴσως δὲ καὶ ἡ Υ. Β. δὲν ἔτυχεν εἰσέτι τῆς καταλλήλου σχολῆς πρὸς ἀνάγνωσιν τοσοῦτον μακροῦ ἔγγραφου, περιέχοντος πολλὰ πράγματα, ἅτινα ἠδύναντο κάλλιστα νὰ παραλειφθῶσι. Σήμερον λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Υ. Β. εἰς τὰ σημαντικώτερα τῶν χωρίων τοῦ ὑπομνήματος. Ἡ Υ. Β. ἴσως δὲν ἀγνοεῖ ὅτι σύλλογος εἶναι εἰδός τι φιλολογικῆς ἐταιρίας, σκοπούσης τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων. Τοιοῦτοι σύλλογοι ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς πλείσταις ἐὰν μὴ ἐν πάσαις ταῖς κυριωτέραις πόλεσι τῆς Τουρκίας, ἐνθα ἐπικρατεῖ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς· οἱ σύλλογοι κατ' ἐπιφασιν μὲν ἐπιδιώκουσι φιλεκπαιδευτικούς σκοπούς, ἀλλὰ συγχρόνως περιβάλλουσι καὶ προστατεύουσι τὰ πολιτικὰ συμφέροντα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ διαδίδουσιν ἑλληνικὰς ιδέας καὶ φρονήματα. Τὸ ὑπόμνημα τὸ ἐπιστάλεν πρὸς τὴν Υ. Β. ἐκπροσωπεῖ τὰ

φρονήματα ἀπάντων τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικῶν συλλόγων. Διεξέρχεται τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἀπὸ τῶν πανοραχίων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ἡ ἱστορία αὕτη εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον φαντασιώδης. Πραγματευόμενοι τὸ τουρκικὸν ζήτημα, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν ἂν, ὡς ἀξιοῦσιν οἱ συντάκται τοῦ ὑπομνήματος, οἱ Ἕλληνες, οἱ νῦν κατοικοῦντες τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν, εἶναι κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπύγονοι τῆς φυλῆς, ἣτις παρήγαγε τὸν Πλάτωνα, τὸν Ἀριστοτέλη, τὸν Μιλτιάδην καὶ τὸν Θεμιστοκλῆ, ἢ ἂν, ὡς ἰσχυρίσθησαν ἐπισημώτατοι συγγραφεῖς, τὸ σωζόμενον ἔτι γνήσιον αἷμα δέον νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῖς κατοικοῖς νήσων τινῶν τοῦ Αἰγαίου καὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, οἱ δὲ λεγόμενοι Ἕλληνες τῆς Κόρυθαίικῆς Τουρκίας καὶ τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἶναι πᾶν ἄλλο ἢ Ἕλληνες τὴν καταγωγὴν. Αἱ ἐθνολογικαὶ αὐταὶ θεωρίαι, ἀνήκουσαι εἰς τοὺς κύκλους τῶν καθηγητῶν, γίνονται παραίτιοι μεγάλων συγχύσεων καὶ κινδύνων, ὅπταν μεταφέρωνται εἰς τὴν σφαῖραν τῆς πρακτικῆς πολιτικῆς. Ἐὰν κράτος τι ἢ βασιλεῖον πρέπει νὰ διαμελισθῇ ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων γειτόνων κατὰ τὴν ὑποτιθεμένην ἀρχὴν καὶ καταγωγὴν τῶν διαφόρων αὐτοῦ λαῶν, ὀλίγιστα τότε ἔθνη θὰ ἐσώζοντο ἀπὸ τοῦ διαμελισμοῦ· καὶ αὕτη ἡ Μ. Βρετανία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν. Τὸ δόγμα τοῦτο δυστυχῶς ἐφαρμόζεται ἤδη εἰς χώραν, ἣτις ἔτυχε νὰ ὑποστῇ πλείονας ἐπιδρομάς φιλοκτημόνων καὶ νομαδικῶν φυλῶν ἢ ὅσας οὐδεμία ἄλλη ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ σύνολον τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας συγκρίνεται ἐκ λειψάνων πολλῶν καὶ παντοίων λαῶν, ὧν ἡ ἀπαριθμησις ὑπερβαίνει τὰ ὅρια διπλωματικοῦ ἔγγραφου. Ἡ διαλογὴ καὶ ἡ συνένωσις τῶν λαῶν τούτων θὰ ἦτο ἔργον σισύφειον. Ἄλλ' ὁ πολιτικὸς ἀνήρ, ἀποτιθέμενος πάσας τὰς φαντασιώδεις ταύτας ἐθνολογικὰς θεωρίας, δέον νὰ ἀρκεσθῇ μόνον εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ἀγαθῆς, ἐπιεικοῦς καὶ ἰσονόμου κυβερνήσεως, οὐδαμῶς δὲ νὰ ἀπβλέπῃ εἰς τὴν φυλὴν ἢ εἰς τὸ θρησκευμα. Οἱ συντάκται τοῦ ὑπομνήματος ὑπεδεικνύουσιν ὅτι ἡ πρὸς τοὺς ἀγγέλτας καθυπόταξις τῶν ἀστών, ὅπως προτείνει ἡ Ρωσσία, θὰ ἀντεβαίνει ὄλωι εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, θὰ καθυπέβαλλε δὲ τοὺς εὐπόρους καὶ τοὺς νοήμονας εἰς τὸν ζυγὸν τῶν ἀπῶρων, τῶν ἀπαιδευτῶν καὶ τῶν μισαλλοδόξων. Ἐπιστάτω δὲ προσέτι τὴν προσοχὴν εἰς τὸν κίνδυνον τοῦ παραδοῦναι τὴν χώραν πρὸς τοὺς Βουλγάρους, οἵτινες εἶναι ἀπλοὶ χειρονάκτες, ἐν ᾧ αἱ γαῖαι, ὡς ἐλπίζουσιν ὅτι θὰ διαμερισθῶσι πρὸς ἀλλήλους, ἀνήκουσαι σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου πρὸς Τούρκους καὶ Ἕλληνας. Τοιοῦτω τρόπῳ λέγουσι· θὰ καθιερωθῶ τὴ χειρίστον τῶν δογμάτων τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ, καὶ θὰ ἐπὶ ἔρχετο διαρκὴς κίνδυνος καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν Εὐρώπην. Βίς τὸ ὑπόμνημα ὑπάρχουσι προσηρτημένοι στατιστικὸι πίνακες περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ. Κατὰ πῶσον ἀληθείουσιν οἱ πίνακες αὗτοι, δὲν ἔγνωμαι.

νά εἶπω. Ἐπειδὴ συνετάχθησαν ἐπὶ τῆ βίσει πληροφοριῶν, χορηγηθεῖσιν ἐκ τῶν αὐτῶν ἑλληνικῶν συλλόγων, ἐκ τοῦ πατριαρχείου καὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐκθέσεων τῆς Πύλης, πιθανόν νὰ παριστῶσιν ὑπερβολικῶς τὸν ἑλληνικὸν δῆθεν πληθυσμὸν. Τὸ ὑπόμνημα ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ὑποβολὴ τῶν πρὸς νότον τοῦ Αἴμου τουρκικῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν βουλγαρικὴν ἀρχὴν θὰ ἦτο μέγιστον ἀδικημα πρὸς τοὺς ἄλλους Χριστιανούς κατοίκους καὶ τοὺς Μουσουλμάνους, θὰ κατέστρεφε τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ καλουμένου ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅπερ οἰκεῖ αὐτόθι, καὶ θὰ ἀνεχαιτίζεν, ἐὰν μὴ ἠρά- νιζεν ὄλιγας, τὰ στοιχεῖα τῆς πραγματικῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἄτινα, καὶ ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν, ἀνεπτύχθησαν συντόνως ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Θράκῃ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΗΠΕΙΡΟΥ.

Ἐρανζόμεθα ἐκ τῆς Κ. Λειοῦς τὴν ἐξῆς σπουδαίαν περὶ Ἡπείρου ἐκ- θέσιν, εἰς τὴν δημοσιεύσιν τῆς ὁποίας ὠρμήθη ὁ γράψας ὡς ἐκ τῶν προ- δημοσιευθεῖσάν ἀνταποκρίσεων (ἐν μὲν τῇ Βασίλειᾳ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἰωαννίνων Ἀβδὸν βέη Φράσσιαρη, ἐν δὲ τῇ Κ. Λειοῦ ὑφ' ἐνὸς Ἀλβανοῦ, ἐν Τεργέστη διατριβόντος, καὶ ἐν Βιέννῃ ἐν δισὶν ἀνταποκρίσεσιν ὑπὸ ἀνωνόμων), ἐν αἷς πλείετα ὅσα ἐκτίθενται πεπληθυνμένοι ἰδέαι, ἀνα- σκευαζόμεναι ὑπὸ τοῦ ὁμογενοῦς διατριβογράφου ζῆλιαν εὐφρῶς καὶ εὐ- στόχως.

Α'.

Ἡ σημερινὴ Ἡπειρος διήρηται εἰς τὴν Παλαιὰν Ἡπειρον, ὡς περ εἶ- ρηται παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, καὶ εἰς τὴν νέαν Ἡπειρον. Καὶ ἡ μὲν παλαιὰ Ἡπειρος συγχροτεῖται, κατὰ τὴν ἐν χρῆσει οὖσαν ἐκκλησιαστι- κὴν διοίκησιν, ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Ἰωαννίνων, Ἀρτις, Παρμυθίας, Δρυϊνου- πόλεως, Βελλᾶς καὶ Κονίτιος, Γρεβενῶν καὶ Μεταῦδου. Δεῦτε λοιπὸν ἐπισκοπῶμεν ὡς ἀπὸ ὕψους σκοπιᾶς καὶ ἐν εἰδει περιηγήσεως τὴν τε παλαιάν καὶ τὴν νέαν Ἡπειρον καὶ ἴδωμεν τίνες καὶ πόσοι Ἕλληνες καὶ τίνες καὶ πόσοι Ἀλβανοὶ οἰκοῦσιν αὐτὴν, ὕστερον δὲ ἀναδράμωμεν εἰς τοὺς παναρχαίους χρόνους καὶ προϊστορικοὺς ἀπὸ τοῦ μυθολογουμένου Δευκαλίωνος καὶ κατέλωμεν συγκριτικῶς μέχρι τοῦ νῦν στραταρχοῦ τῆς Ἡπείρου Ἀβδῆ πασσά, ὅπως ἴδωμεν τίνες οἱ μεταναστάται, ἡμεῖς οἱ Ἡπειρώται, οἱ ἀρχαιότατοι τοῦ ἀριστοτέλους Ἕλληνες, ἢ οἱ Τόσκοι τοῦ βουλευτοῦ Ἀβδὸν, οἵτινες, κατὰ τὴν ἀθθεντικὴν μαρτυρίαν τοῦ διακεκριμένου Γερμανοῦ γεωγράφου H. Daniel, Ἀλβανοὶ, ἢ Ἀρναούται καλούμενοι, μετηνάστευσαν εἰς τὴν πολυτλήμανα Ἡπειρον κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους ῥωμαϊκοὺς χρόνους ἐκ τοῦ Καυκάσου, ἐντεῦθεν καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν συγκομίσαντες. Καλλίστα δ' ἂν τις τούτους διακρίνοι ἀπὸ

τοῦ θρησκευματος τίνες οἱ Καυκάσιοι Ἀλβανοὶ καὶ τίνες οἱ γνησιώτατοι Ἕλληνες Ἀλβανοὶ, μεκτασῆδες καλούμενοι οἱ τελευταῖοι.

Παλαιὰ Ἡπειρος. Ἐπαρχία Ἰωαννίνων. Ἡ ἐπαρχία Ἰωαννίνων διαιρεῖται εἰς πέντε τμήματα — τὸ τῶν Κουρέντων, τὸ τοῦ Ζαγορίου, τὸ τοῦ Μαλακασίου, τὸ τῶν Τζουμέρκων καὶ τὸ τῆς Τσαρακοβίστας (πρὸβλ. Ἐπετ. Ἠπ. Φιλικῆ. Συλλόγου, σελ. 155 ἐξ. καὶ Δ. Κασιώτου στατιστικὴν ἐν τῇ Κ. Λειοῦ, ἀρ. 702, ἐτ. 1874. Ἀρ. 709 καὶ ἐξ. ἐτ. 1875). Καὶ τὸ μὲν τμήμα τῶν Κουρέντων ἀπαρτίζεται ἐκ κωμῶν 46, συμπε- ριλαμβανομένης καὶ τῆς νήσου τῶν Ἰωαννίνων· τὸ δὲ τοῦ Ζαγορίου ἐκ κωμῶν 57, τῶν ἄλλων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βελλᾶς καὶ Κονίτιος· τὸ τοῦ Μαλακασίου ἐκ κωμῶν 49· τὸ τῶν Τζουμέρκων ἐκ κωμῶν 24· τὸ τῆς Τσαρακοβίστας ἐκ κωμῶν 64. Ὀλόκληρος δὲ ἡ ἐπαρχία σύγκει- ται ἐκ κωμῶν 220 καὶ τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων, κατοικοῦμένων ὑπὸ Ἑλλήνων Χριστιανῶν ὀρθοδόξων 105,086 καὶ κεκτημένων σχολεῖα 200· τὸν ἀριθμὸν, εἰς ἃ φοιτῶσιν ἐτησίως παῖδες 8832 ὑπὸ 216 διδασκάλους, ὑπὲρ ὧν δαπανῶνται ἐτησίως 6,000 λίρ. ὄθωρ. Ἐκ τούτων 6516 μέ- νουσιν ἀπαιδευτοὶ πενίας ἔνεκα· ἀνήκουσι δὲ 100 εἰς τὸ Ζαγόριον, 1356 εἰς τὰ Κούρεντα, 2194 εἰς τὸ Μαλακάσιον, 120 εἰς τὰ Τζουμέρ- κα καὶ 2476 εἰς τὴν Τσαρακοβίσταν. Ὡστε ὁ ἀριθμὸς τῆς παιδείσεως πρὸς τὸν τῆς ἀπαιδευσίας εἶναι 90 πρὸς 5 ὡς ἔγνηστα. Τυτέστι ἡ χώρα αὕτη βαθμολογεῖται ὑπὸ τὴν ἐσοφίαν ταύτην εὐθὺς μετὰ τὴν Ἑλβε- τίαν, τὴν πρώτων θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ κατέχουσαν. Κατοικοῦσι δὲ ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων 8000 Τούρκοι καὶ Ἰσραηλίται, ἐκ μὲν τῶν πρώτων 4500, ἐκ δὲ τῶν δευτέρων 3500, Ἀλβανοὶ δὲ οὐδὲ εἰς καθ' ἑλὴν τὴν ἐπαρχίαν, πλὴν δούλων τινῶν. Δῆλον ἐντεῦθεν ὅτι πάντα ὅσα λέγει ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Ἰωαννίνων εἶναι αὐτόχρημα φαντασι κηπία.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Μετὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἀναρρώσει τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας τελε- σθεῖσαν κατὰ τὸν ἀπρίλιον τοῦ 1872 δοξολογίαν, δευτέραν εἶδεν οὐ- τίσωιν ἐπίσημον καὶ μεγαλοπρεπῆ ἡ ἡμετέρα πόλις, τὴν ὑπὲρ τοῦ αὐ- τοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου γενομένην τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἐν τῷ κατὰ Στανροδρόμον ἱερῷ ναῷ τῶν Εἰσοδίων, προ- ἔάρχοντος τοῦ ἐπιτροπεύοντος τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκον. πατριάρ- χην σ. ἀρ. Ἐφέσου κ. Ἀγαθαγγέλου καὶ συντελετουργούντων τῶν σι μητροπολιτῶν Καισαρείας, Ἡρακλείας, Κυλικῶν, Νικαίας, Φα- ναρσοφρασίλων, τοῦ σ. ἀγίου Φιλιππεῖου, ἐπιτρόπου τοῦ παραγίνου-

Τάρον, και του αρχιερατικῶς προξενίου της ἐνορίας Σταυροδρομίου πρώην Ἀγγιλάου.

Συμφώνως τῇ γυρομένη ὑπὸ τῶν πατριαρχείων προσκλήσει, τὴν θῆραν ἀφίκατο εἰς τὸν ναὸν ὁ πρεσβυτὴς τῆς Γερμανίας κ. Ρόις μετὰ τῆς αὐτοῦ αὐτοῦ, παρακαλουδομήτος δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ γεν. προξένου καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας. Ἐπειδέχαστο δὲ τὸν ἀντιπροσωπεύον τῆς Γερμανίας ἐπὶ τῆς θέσεως ὁ Μ. πρωτοσύγκαιλος κ. Καλλινίκος μετὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκ λαϊκῶν ἐπιτροπῆς. ἦτοι τῶν κκ. Γ. Ζαρέφ. Μ. Νεγροπότη καὶ Γ. Γεωργατζοπούλου, μετ' ὃ καὶ ἤρξατο ἡ τελετὴ, κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ συνταχθέν ὑπὸ τῆς Μ. πρωτοσυγκαιλίας πρόγραμμα, κατ' ἣν βαθείας καταθέσεως ἐπικρατοῦσης, ἐμνημονεύθησαν πολὺλαίς τὰ ἔργα τοῦ αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς αυτοκρατορίας καὶ τοῦ ἐπιδοκῶν διαδόχου, ὡς καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ σουλτάνου, καὶ ἐγένοντο αἰτήσεις ὑπὲρ τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τὰς δεήσεις δὲ ταύτας, καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὸν πολυχρονιστὸν, ἐνθουσιώδεις ἀντήχησαν ἠτωκραυγαὶ τοῦ παρισταμένου πλήθους, ἐν ὧς παρεργίζοντο καὶ πολλοὶ Γερμανοί.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ὁ προξένος τῆς τελετῆς Σ. ἀγ. Ἐρέσου προσεφώνησε τῷ πρεσβυτῇ ὡς ἑξῆς.

» Ὑψηλότατε! Ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, πληροφορηθεῖσα ὅτι χεῖρ κακοῦργος ἀπειράσθη δοξαριῶν κατὰ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ μεγάλου καὶ φιλοῦ αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ἀπασσα συγκινήθη καὶ συνεταράγη μὲν ἀφ' ἑνὸς ἐδ. λογεί ὅμως τὸν Θεὸν ἀφ' ἑτέρου, τὸν ματαιώσαντα τὴν κακόβουλον ταύτην ἀπίστην καὶ διασώσαντα ἐκ τοῦ κινδύνου τὴν πόλιν τῆς Α. Μ. τοῦ αυτοκράτορος Τονιέλιμου. Τὴν ἀποτυχίαν ταύτην τῆς παρανομοῦ χειρὸς εἰς τὴν πρόνοιαν ἀποδιδούσα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῇ χερὶ τῶν βασιλέων, κατὰ τὸ εἰρημένον, καὶ ἀπέλθως ἐπὶ τούτῳ ἐγνωροῦσα, προθύμως ἀνέστησε σήμερον δὲ ἡμεῖς ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἀσθεροῦντα, μετὰ σήμεπαντος τοῦ ἐν ταῦθα ὀρθοδόξου πληρώματος, δοξολογίας καὶ εὐχαριστίας τῷ ὑψίστῳ καὶ παντοδυνάμῳ Θεῷ, συνάψασα ταύτας καὶ θερμὰς δεήσεις καὶ ἱκεσίας ὑπὲρ τῆς τυχεῖς ἀνακτήσεως τῆς ἐκ τοῦ κακοῦργου τοῦ μῆματος παθούσης ὑγιείας τῆς Α. Α. Μ.

» Ἄσμενος λοιπὸν, ὑψηλότατε, λαμβάνω τὴν ὑψηλὴν ταύτην τιμὴν ἵνα ἐκφράσω πρὸς τὴν Ὑμ. Ὑψ. τὴν τε βαθεῖαν ἄπιστην, ἣν ἀμπισσοῦ ἡ ἡθροδοξία ἀνατολικῆ Ἐκκλησία δικαίως ἠοσθάνθη ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ εἰδήσει τοῦ κακοῦργου τοῦ μῆματος καὶ τὰ συζηρητήρια αὐτῆς ἐπὶ τῇ διασώσει τῆς πολυτίμου ζωῆς τῆς Α. Α. Μ. οὐμβολοῦσα

ὅτι συνέμα ὅτι οὐκ ἀνέται δεομένη καὶ διακέρως εἰρᾶ ἀναστήσαντα πρὸς Θεόν, ὅπως ἐσθελ διατηρῆ τὴν Α. Α. Μ. τὸν αυτοκράτορα τῆς Γερμανίας ὡς κόρη ὀρθολογῶν ὑγιεινότητα εὐμεροῦντι καὶ ἀνώτερον πάσης ἐπιρθείας καὶ ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, πρὸς δόξαν μὲν καὶ τιμὴν τοῦ σοφοῦ καὶ μεγαλίου τῶν Γερμανῶν ἔθνους καὶ ἅπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, παρηγορίαν δὲ καὶ χαρὰν τοῦ πολυτιμοῦ καὶ φιλοτιμοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων, ὅπως πολὺλαί καὶ χρηστάς στηθῆι ἐπ' αὐτὸν τὰς ἐκείδαις.

» Ἐπὶ τούτοις παρακαλῶ θερμῶς τὴν Ὑμ. Ὑψ. ὅπως εὐαρεστηθεῖσα γένηται πρὸς τὴν Α. Α. Μ. εὐμερῆς διεργηθεῖς τῶν εὐλαχιστῶν καὶ ἀγνώρων ταύτων αἰσθημάτων τῆς γηραιᾶς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ πάντως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

» Ζήτω ὁ φιλόχριστος καὶ φιλόλαος αυτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ΓΟΥΛΙΑΜΟΣ (ἐκ γ'). »

Τὸ τέλος τῆς προσφωνήσεως ἐκδιύψησαν βροντώδεις ἠτωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας, τοῦ γερμανικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ πρεσβυτοῦ τῆς Γερμανίας, ὅστις ἀπῆρτησεν εἰς τὴν προσφώνησιν γαλλιστὶ ὡς ἑξῆς :

« Σελισμῶτατε μητροπολίτα.

Θέλω μὲν σπεῖσαι ἐν ἀναγγεῖλι εἰς τὴν Α. Μ. τὸν αυτοκράτορα ὅτι ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπέμπε σήμερον δεήσεις ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἡμερῶν, ἀλλ' αὐδὲν ἔσταν ἀπὸ τῆς στήθεος τῆς ὀρθοδόξου γινόμενος τῆς βαθείας τοῦ σεπτοῦ μου κυρίου, εὐχαριστῶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ τελετῇ ταύτῃ, τῇ τοσοῦτον συγκινήσει ἡμᾶς καὶ ἐπιστήσαν.

Ἡ Α. Μ. ὁ αυτοκράτωρ, ὡς καὶ ἅπαν τὸ γερμανικὸν ἔθνος, θέλουσι κατανοῆσθαι ἐπὶ τῇ συμπαιδείᾳ, ἣν ἡ τε ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπέδειξαν ἐπὶ τῷ γεγονότι, ὅπως τοσοῦτον βαθείας συνεκίνησαν ἐλόκληρον τὴν Γερμανίαν, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη. Τὸ ἐπ' ἡμῶν δὲ θεωρῶν πολύτιμον ὅτι ἡμεῖς τὰς εὐλογίας τῆς τοσοῦτον γενναῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀναστήσω συνέμα εὐχὰς πρὸς τὸν Ὑψίστον ὑπὲρ τῆς εὐμερίας αὐτοῦ.

Ἡ ἀντιφώνησις τοῦ πρεσβυτοῦ διηρημένηθῃ διὰ τοῦ κ. Μ. Νεγροπότου τῷ ἀγ. Ἐρέσου, ὅστις καὶ πάλιν, προσελθόντος τοῦ πρεσβυτοῦ καὶ τῆς χεῖρα τῆς Α. Σ. ἀφαιμένου, ἤλκατο ὑπὲρ τοῦ αυτοκράτορος ὁ δὲ πρεσβυτὴς καὶ ἀδδὶς ἠχαριστήσας τὴν Α. Σ. διεργηθέντος τοῦ κ. Σαρακιώτου. Ἐπίσης δὲ ἤψατο τῶν χειρῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχιερέων, τὸ αὐτὸ δ' ἔπραξε καὶ ἡσέλυος τοῦ πρεσβυτοῦ, πρὸς δὲ ἰδίᾳ προσεῖπε γαλλιστὶ βραχέα τιτὰ ἐξ ὀνόματος τοῦ πατριάρχου Ἰεροσολύμων ὁ ἅγιος Φιλίππος ἱερέας καὶ αὐτῷ ἔληξεν ἡ πάνδημος αὐτῇ δοξολογία.

Κατὰ δὲ τὴν μετὰ ταῦτα γυρομένην καὶ ἐν τῷ προτεσταρτικῷ ναῷ παρίστασαν ὁ Μ. πρωτοσύγκαιλος, ἀντιπροσωπεύων τὴν Μ. Ἐκκλησίαν, μετὰ τοῦ κατωκχευτῶ τῶν πατριαρχείων κ. Σ. Ἰωαννίδου,

ως και εκ της επιτροπης ο κ. Μ. Νεγροπόντης και Ιωάν. Γεωργατζόπουλος. Ο πρεσβυτης ηδωχαριστησε και εκει ευχαριστως τους ημετέρους επι τη εν τω προεστωτικω ναφ παραστάσει αυτων διυ λταν ευγενων και συμπαθητικων λόγων.

Την δευτέραν δε μεταβις εις τα πατριαρχεία ο Β' διερχομενος της γερμανικης πρεσβειας, επισκέψατο την επιτροπευοντα, ευχαριστήσας αυτω εκ ονόματος του πρεσβευτου επι τη εκδηλωθειση θερμη συμπαθεια της ορθοδόξου Εκκλησιας και του ελληνικου θθνους κατά την κακοϋργον κατά του αυτοκράτορος της Γερμανίας επιβουλήν. Κατά την συνέντευξιν ταύτην, γενομένην εν τω μεγ. Συνοδικω των πατριαρχείων, παρήν και ο Μ. πρωτοσύγκελλος.

— Εξακολουθεί η εν Χάλκη Θεολογική σχολή συναγοσα τας προαιρετικας των όμογενων συνδρομας. Ο εκ των πεθ. συνοδικων μητροπολίτης Φαναριοφερσάλων κ. Κωνσταντίας, συνοδευόμενος υπό των αξιότιμων κκ. Βαλαάμου και Γιαννάρου, περιέρχεται τό εν Ραλατά εμπορικω και τραπεζικω κακαστήματι, άπερ ευχαρίστως προσφέρουσι την προαιρετικην αυτων συνδρομην εις χρυσας λίρας. Η επιμονή και η δραστηριότης και εξ άπόριων πόρους εύρίσκουσιν, άρκει να ύπάρχη θέλησις, πολλω μάλλον εκ της άνεξαντλήτου πηγής των όμογενων, της παραδειγματικης φιλοτιμίας και φιλομουσίας.

Εν τούτοις όποια πρόνοια ελήφθη και περι της Μ. του Γ. σχολης; Ενεαμήνην ήδη γίγνεται, άφ' ου οι καθηγηται αυτής και διδάσκαλοι ούδ' όβολου ήξιώθησαν. Και αν ούτοι άπεφύζον να πραγματοποιήσωσιν ην έμελετων άπεργίαν, πρό πολλου ήθελεν εΐσθαι διαλελυμένη η σχολή, άλλ' ύπέμειναν και ύπεμένουσιν ίώθειον ύπομονήν, πεποιθότες ότι η Ι. σύνοδος και το εθνικόν συμβούλιον θέλουσι σπεύσει να επενέγκωσι την δυνατην, ταχίαν, άμα δε και άποτελεσματικην θεραπείαν άλλως, άφόρητος ύπάρχει η τοιαύτη κατάστασις.

— Την παρελθουσαν εβδομάδα έγινετο η άποσπράγξις της περιουσίας του μακαρίτου Ηρακλείας Σαναρέτου. Περι του άντικειμένου δε τούτου θέλομεν γράψαι προσεχώς εκτενεότερον.

— Η πρό τινος εκδοθεισα υπό του έν. συμβουλίου καταδικαστική άπόφασις κατά των άνεψιων του μακαρίτου Νικομηδειας, μεταφρασθεισα εις το τουρκικόν, άπεστάλη ήδη εις το ύπουργείον της δικαιοσύνης προς εκτέλεσιν.

— Την κυριακήν εύρτασεν η αδελφότης Ξηροκρήνη την επέτειον αυτής πανήγυριν. Μετά την επί τούτω γενομένην εν τω ναφ των Βισσιδίων λειτουργίαν υπό του σεβ. άγ. Καισαρείας κ. Ιωάννου, συνήλθον τα παρευρεθέντα μέλη, ως και ο εν λόγω Ιεράρχης, εν τω κακαστήματι του έλλ. φιλογ. συλλόγου, όπου ο μόν τεως πρόεδρος της Αδελφότητος κ. Οδ. Ίάλεμος έξεφώνησε σύντομον λογύδιον, ο δε κ. Γ. Κατσιλίδης

άνέγνω πραγματείαν απερί καλαισθησίας εν ταίς εν Κων]πόλει οικοδομαίσι. Ο σεβ. άγ. Καισαρείας έπεσπράγισε την πανηγυρικην ταύτην τελετήν διά προσφώρου προσλαλιάς, προαιρετούσης τα αξιότιμα μέλη της αδελφότητος όπως και του λοιπου εργαζονται ένθερμως ύπερ της αναξιοπαθούσης Μ. του Γ. σχολης.

— Τον νέον πρωθυπουργόν Ιαβφετ παρσών επισκέψατο την τρίτην ο επιτροπεύων σεβ. άγ. Εφέσου, συνοδευόμενος υπό του άρχοντος καπουκεχαγιά Σταυράκη έφένδη.

— Ο πατριάρχης των Αρμενοκαθολικων Κιουπελιών έφένδης χάριν της ύγειας του μετέβη εις το άνωθεν της Καρταλίμης χωρίον Γιακατοίκ επί τριμήνω άδεία.

— Ο πρώην έξαρχος των Βουλγάρων κ. Άνθμος εκ 40 Εκκλησιών, μετέβη εις την άρχαίαν αυτου έπαρχίαν, το Βιδύνιον.

ΑΘΗΝΑΙ. Τω επισκόπω Κίτρους εχορηγήθη μηνιαία επιχορήγησις εκ δραχμών 400.

— Ο πρώην αρχιεπίσκοπος Πατρών και Ηλείας κ. Αδέρμιος Λαμπίρας κατώκησεν εις Πειραιά. Ο δε πρ. Μεσσηνίας κ. Στέφανος Αργυριάδης εν Αθήναις. Ο πρ. Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων Κομποθέρας διαμένει εν τη ίδια πατρίδι. Και οι τρεις ούτοι άρχιερείς έλαβον παρά της Ι. συνόδου το δικαίωμα του τελειν άπαντα τα του αξιώματος αυτων.

Η επί των άρχ. περιουσιών επιτροπή ειδοποιεί τους τε δανειστας και κληρονόμους των περιουσιών των άπαβιωσάντων άρχιερέων, Καισαρείας Παϊσίου, Καισαρείας Εύσταθίου Κλεσοδούλου και Ξάνθης Καλλινίκου, ότι αι εύρεθείσαι περιουσίαι αυτων εύρίσκονται εις χείρας αυτής και ότι όφείλουσιν οι μόν δανεισται έντός τριών μηνών, οι δε κληρονόμοι έντός έξ, εν αναφερθώσιν, έν έχωσι δικαίωμα και άπαιτήσεις κατά των περιουσιών δια της Α. Θ. Π. προς την επιτροπήν άλλως μετά την εκπνευσιν των προθεσμιών τούτων, αι αίτήσεις των εισίν άπορριπιέται, συμφώνως τω 17 άρθρω του κανονισμού της επί των άρχ. περιουσιών επιτροπής.

Εν τοίς Πατριαρχείοις τη 19 μαιου 1878.

Κατ' έντολήν της Έπιτροπης,

Ο γραμματεύς

Σ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

Ἐν τῷ Ἀθηναίῳ τοῦ Λονδίνου ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ φιλελλήνων διατριβαί περὶ τῆς πνευματικῆς ἐπιδότησεως τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων, ἐν αἷς λίαν ὑψημῶς γίνεται μνεία τοῦ ἐν Κηπόλει ἑλλ. φιλολογικοῦ σπυλίου καὶ παρατηρήσεις γίνονται ὅτι πολλοὶ ἀπαιτοῦνται λεπτομέρειαι ὅπως ἐκτιμηθῇ κατ' ἀξίαν ἡ διανοητικὴ τῶν Ἑλλήνων πρόοδος.

— Περίοδος τις παθολόγος ἐν Βερολίνῳ, κατὰ τὴν Βόρειον Γερμανικὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, ἐξέταται ἐσχάτως 15 κρανία Βουλγάρων ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν πραγμάτων ἐν Καδίκοις, ἀπεφάνητο ὅτι οἱ Βούλγαροι δὲν εἶναι σλαβικῆς, ἀλλὰ τουρκικῆς καταγωγῆς.

— Κατὰ βασιμῶς πληροφορίας, αἱ μέχρι τοῦδε δαπάναι τῆς Ρωσίας ὑπὲρ τοῦ πολέμου ἀνέβησαν εἰς 1000 ἑκατομμύρια ρουβλίων, ἧτοι 100 ἑκατομμ. λιρ. στερλινῶν. Ἀπὸ τοῦδε δὲ δαπάνῃ ἡ Ρωσία καθ' ἑκάστην 200 χιλ. λιρῶν.

— Ὁ σοσιαλιστικὸς τύπος τῆς Γερμανίας δὲν ἀριθμεῖ ὀλιγώτερον τῶν 78 περιδικιῶν φύλλων μετὰ 135000 συνδρομητῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ παρελθόντος ἔτους κῆρξεν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ 18 ἔτι. Ὡστε μεθ' ὅλα τὰ κατ' αὐτοῦ αὐστηρὰ μέτρα τῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως καὶ τὰς παντοίας καταδιώξεις, ὁ σοσιαλισμὸς ἐξαπλοῦται καὶ ἐν Γερμανίᾳ γιγαντιαίως βήμασιν.

— Μία ἀνακάλυψις γενομένη, ὡς λέγεται, ἐν Ἀμερικῇ, ἐν εἶναι πραγματικῇ, θὰ χαριποιήσῃ πάντως τὸν κόσμον, καὶ ἰδίᾳ τοὺς γαιεκτήμονας. Διατείνονται ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ εὗρον μέλαν νὰ χρησιμοποιοῦσι τὰς ἀκαίδας, ἐξάγοντες ἐξ αὐτῶν ἔλαιον, περιέχον μυρμηκικὸν ὄξυ, χρήσιμον πρὸς Θεραπεῖαν νοσημάτων. Μῆλα πρῶτον τοῦ ἐλαίου τούτου ἐξάγεται διὰ ὀσμικῶν, ἐκπιεζομένων ἐκ τῶν ἀκρίδων.

— Συνεπείᾳ συνθήκης μεταξὺ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Βυρτεμβέργης, οἱ ἐν Γερμανίᾳ εὐρισκόμενοι Βυρτεμβέργιοι, καὶ οἱ ἐν Βυρτεμβέργῃ Γερμανοὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑπαρχρεωτικῆς ἐκπαιδεύσεως νόμου.

— Ὁ Λατίνος ἀρχιεπίσκοπος Χίου ἐφιλοπόνησε πραγματείας τῶν ἀπὸ τοῦ 1360 ἕως 1500 ἀρχιεπιστῶν ἐξ Ἰταλίας εἰς Χίον οἰκογενειῶν. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ἔργον ὑπὸ ἱστορικὴν ἐποψὴν παρουσιάζει πολλὴν ἀξίαν. Μεταξὺ τῶν εἰς τὴν πραγματείαν τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἀναφερομένων οἰκογενειῶν ἀναγιγνώσκωμεν καὶ τὴν τῶν Ράλλη.

— Πεντήκοντα ἕως 60 χιλιάδες ἀτόμων εἰσέρχονται κατὰ μέσον ὄρον ἡμερησίως εἰς τὸ ἀνάκτορον τῆς Παρισίνης ἐκθέσεως.

Τὴν περιέργειαν τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν ἐκθεσιν κινεῖ ἀριθμὸς τις Ἀραβίων ἀρχηγῶν, περιδιχθασάντων ἐλαί μετὰ τῆς γραφικῆς στολῆς τῶν καὶ τῶν ἐπιβαλλόντων χαρακτηρισίων τῶν.

Ἡ πόλις τῆς Φλωρεντίας ἀπέστειλαν εἰς τὴν ἐκθεσιν ἐκθεμα, ὅπερ θὰ εἰκίει τὴν ἐπιθυμίαν παντός κοιλιδοῦλου. Ἦναι σαλευτσοῦτο δύο μέτρων μήκους καὶ βάρους 50 χιλιogramμων.

Ἡ μελλουσα νὰ περιλάβῃ τοὺς ἀδάμαντας τῆς Γαλλίας ὑελοθήκη ἀποπερατοῦται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐν τῷ μεγάλῳ προδρόμῳ τῶν ἀνακτόρων τῆς ἐκθέσεως. Ἦνα προφυλάξωσι τοὺς πολυτίμους ταύτους θησαυροὺς ἀπὸ τὰς ἀρπακτικὰς ἀποπειρὰς οἰουδῆποτε κατεσκευαστῶν ὑπόγειων περιβαλλόμενον δι' ἰσχυρῶν τοίχων, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ δι' εὐφυοῦς τινος μηχανισμοῦ ὁ ἀποσύρεται ὀλοκλήρως ἡ ὑελοθήκη, καθ' ἣν ὥραν κλείει τὸ κατάστημα, εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ ὑπογείου τούτου κατέρχεται ἀμέσως παρεια πλὸξ σφρηλατῆμένου σιδήρου, ἀποφράσσουσα τὴν εἰσοδὸν, καὶ ματαιοῦσα πᾶσαν ἐνοχον ἀπόπειραν.

— Τὸ νέον προεδρεῖον τῆς ἀδελφότητος Ἑλλησκήνης σύγκειται ἐκ τῶν ἑξῆς κυριῶν: Θ. Κοσοῦδη, προέδρου, Γ. Ἀλμπερτου καὶ Μ. Φραγματου, ἀντιπροέδρων, Γ. Κατελίδου, γεν. γραμματέως, Ἰωάν. Σταματιάδου, εἰδικοῦ, Χριστοδούλου Βουλαλά, ταμίου καὶ Ἀλ. Ραφαήλ, λογιστοῦ. Μέλη δὲ τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ἐπιτροπῆς οἱ κκ. Ὁ. Ἰάλεμος, Α. Χρυσοβελώνης, Ν. Σουλίδης, Χρ. Χατοῦ Χρήστου, Λιούμας, Καραβουκρὸς, Νικ. Παραινίκας, Ἐμμ. Μαλανθικός, Ἀχιλ. Κανέλλος, Γρη. Πάππας, Ἦλ. Μαλλιάκας καὶ Ἀσένιος Ἀσλάνης.

— Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ρωσίας πρίγκηψ Λαβάνωφ, πληροφρηθεὶς παρὰ τοῦ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Μ. σχολῆς κ. Ἰ. Ἀριστοκλέους τὰς ἐκ τῶν ἐν Βεσσαραβία κτημάτων αὐτῆς καθυστερούσας προόδους καὶ τὴν δυσχερῆ οικονομικὴν αὐτῆς θέσιν, διεβεβαίωσε τὸν ἀξιότιμον συνάδελφον ὅτι θέλει ἐνεργῆσαι τὰ δέοντα εἰς τὸ νὰ ἀποδοθῶσι τὰ ὀρεῖλάμενα.

Ὁ κ. Ἀριστοκλῆς πολλὰκις, παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ καθηγητικοῦ σπυλίου, ἀνέλαβε προθύμως, μηδενὸς φειδόμενος κόπου, ὅπως παραστήσῃ εἰς τε τοὺς Ρώσους πρεσβευτὰς καὶ τοὺς ἐπιτετρομένους τὴν κατάστασιν τῆς ἀναξιοπαθούσης σχολῆς, ἀναλαμβάνων, ἐξ ἀνάγκης, καθήκοντα οὐχὶ πλέον καθηγητοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐφορίας, ἐπὶ τῇ εὐερέστῳ προσδοκίᾳ ὅτι τὰ τῆς σχολῆς τμηθήσονται, Θεοῦ συναίρουμένου, ἐπὶ τὰ κρείττω.

— Κατὰ τὴν Στόα, ἐν Θεσσαλίᾳ ὡς τῆς ἐκ τελευταίας ἐπαναστάσεως ἔπαθον 46 χωρία, ἔχοντα οἰκίας 4,132 καὶ καλῖβια 617, ἐξ ὧν ἐπυροπολήθησαν 512, οἰκίαι δὲ ἐλεηλατήθησαν μὲν 2107, ἐπυροπολήθησαν δὲ 128 ἔτι δὲ 10 ἐκκλησίαι καὶ ἕτεροι 29 ἐσουλθήθησαν, καθὼς καὶ 16 σχολεῖα ἐλεηλατήθησαν δὲ καὶ διερπήθησαν αἰμοναὶ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου, προφήτου Ἠλιοῦ, Σταυροῦ, Γαζιερῶν ἐν τῷ Ἠλίῳ, καὶ τῆς Σουρβιάς, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς λοιποῖς διαμερισμασι μονῶν.

— Ὁ κ. Δεληγιάννης, Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ συνεδρίῳ, συν. δευτέρῳ.

νος ὑπὸ τοῦ τριημιάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν κ. Ἀγ. Παλάχου καὶ τῶν ἀκολουθῶν κκ. Πανᾶ καὶ Φαρμακοπούλου.

— Ὁ ἐλεγείας πρῶτος πληρεξούσιος τῆς αὔτ. ὀθων. κυβερνήσεως διὰ τὸ ἐν Περσλίω εὐρωπαϊκὸν συνέδριον ἐξ. Ἀλέξανδρος Καραθεοδωρῆς, εἰς ἀποφυγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, προαχθεὶς εἰς βαθμὴν μακίρου καὶ διορισθεὶς ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων, ἀναχώρησεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὴν δευτέραν διὰ τοῦ βασι. ἀτμοπλοίου Ἰκεδδὶτ, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ β' πληρεξουσίου Μεχμετ Ἀλλ πασαῦ, στρατιωτικοῦ. Ἰδίως δὲ πληρεξούσιος διορίσθη ὁ ἐν Περσλίω ὀθωμανὸς πρεσβευτὴς Σααδουλλὰχ βέης.

— Π ἐν Κοπενδάγ βασιλικὴ ἀκαδημία τῶν καλῶν τεχνῶν ἐξελέξατο μέλος αὐτῆς τὸν ἐν Ἀθήναις διακεκριμένον ἀρχιτέκτονα κ. Λύσανδρον Καφταντσόγλου, πρὸς ὃν καὶ ἀπεστάλη τὸ προσηκόν ἐγγράφον ὑπὸ τῆς διευθύνσεως.

Ὁ κ. Καφταντσόγλου, μαθητεύων ἐν τῇ ἐν Ρώμῃ ἀκαδημίᾳ τῶν καλῶν τεχνῶν, ἐβραβεύθη, κατὰ τὴν Ἐστίαρ, ὑπὸ Δανοῦ ἀριστοτέχου, τοῦ ἐνδόξου Τορβάλτεν, προέδρου τότε τῆς ἐν Ρώμῃ ἀκαδημίας τοῦ ἀγίου Λουκά.

Ἀρχαιολογικά.—Ὁ διδάκτωρ κ. Γουσταῦος Καϊρτε, ἐταῖρος τῆς γερμανικῆς σχολῆς, ἀνακοινοῖ τὰς ἐξῆς περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ὀλυμπίας ἐιδήσεις. Ἡ ὄψις τοῦ παρελθόντος μῆνα τῶρος ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐξέδρᾳ ἔχει ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ἐπιγραφὴν, κατ' ἣν ἡ Ῥηγίλλα ἀφιέρνει εἰς τὸν Δία τὸ ὕδωρ καὶ τὰ περὶ τὸ ὕδωρ ἀποδεικνύεται δ' ἐκ τούτου ὅτι ἡ ἐξέδρα εἶναι ἡ δεξαμενὴ διὰ τὸ ὑδραγωγεῖον Ἰβρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Πρὶν δὲ τοῦ ἀνατολικοῦ κυκλικοῦ ναοῦ εὐρέθῃ ἀκέφαλος ἀνδριάς αὐτοκράτορος φέροντος ὠώρακα, ὅστις πιθανῶς ἐπίσης προέρχεται ἐκ τῆς ἐξέδρας. Αἱ δ' ἐν τῷ ἔδαφει τῆς βυζαντινῆς ἐκκλησίας εὐρεθεῖσαι ἐπιγραφαὶ ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἐν τῇ ἐξέδρᾳ ἴσταντο ἀρχικῶς τοὺς ἀξιόστον εἰκοσι καὶ ἑν ἀγάλματα ἐπὶ 19 βάσεων, νοτίως δὲ τῆς ἐξέδρας εὐρέθησαν δύο μεγάλαι χαλκαὶ κεφαλαὶ γρυπῶν ἐξαιρετοῦ τέχνης καὶ πλουσιῶς ἐξεργασμένα, ὧν ἡ μείζων ἔχει ὕψος περὶ τὰ 60 ἑκατοστά τοῦ μέτρου· αὐτοὶ δὲ κατὰ τὸν ἄξονα τοῦ ναοῦ τῆς Ἰρας εὐρέθη βωμὸς μετὰ πολυπληθῶν ἀναθηματικῶν ζυθίων ἐξ ὀρειχάλκου καὶ ἐκ γῆς ὀπτή. Πρὸς δὲ ἀνεκαλύφθησαν ἤδη τὰ θεμέλια πάντων τῶν θησαυρῶν, ἀναστρεφεται δὲ ἡ εἰς τὸ σταδίων εἰσοδος. Ἡ οἰκοδομικὴ ὕλη ἅπασα ἔχει κατακυλισθῆ εἰς τὸ βάθος νοτίως τοῦ ἐπιπέδου. Εὐρέθη δ' αὐτόθι χαλκοῦς λίθης καὶ κνημίδες, κεφαλὴ μαρμαρινὴ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου καὶ κολοσσάλος ἀστράγαλος ἐκ μαρμαροῦ μετὰ πλίνθου, ἐφ' οὗ ἴστατο χαλκοῦν ἀγαλμα, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἰχνῶν τῶν ποδῶν. Ἐκ δὲ τοῦ πρυτανείου ἀπεκαλύφθη τὸ βορειοανατολικὸν τέταρτον τοῦ 66 τετραγωνικῶν μέτρων περιέχοντος τετραγώνου. Περιεστραχίζεται δὲ τοῦτο ὑπὸ στοῆς

κίωνων, ἐν δὲ τῷ μέσῳ περιέχεται εὐρύτερός τις χώρος, οὗ τὸ ἔδαφος εἶναι ἐστρωμένον διὰ πλίνθινων πλατῶν· ὑποτίθεται δ' ὅτι τοῦτο ἦν ἡ ἐστία. Ἐκ δὲ τῶν ἐν αὐτῷ εὐρεθέντων μνημονεύομεν ἐπιγραφὴν ἀναγράφουσαν τὸν καλλιτέχνην Γλαυκίαν τὸν ἐξ Αἰγίνης, καὶ τὸ ἄνω μέρος τοῦ παιδὸς Διονύσου ἐκ τοῦ γνωστοῦ συμπλέγματος τοῦ Πραξιτέλου, δυστυχοῦς ἀκέφαλον καὶ ἀνω βραχιόνων. (Ἐκ τοῦ Παρθασσοῦ).

ΕΛΛΑΣ.

Διὰ Β. διατάγματος ἀπενεμήθη ὁ ἀργυρὸς Σταυρὸς τῶν ἱπποτῶν τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν ἐπί πολυετή ὑπὲρ τῆς νεολαίας μοχθήσαντα κ. Γ. Μανούsson, διευθυντὴν ἐκπαιδευτηρίου ἐν ταῦθα.

Ὁ σελ. σκευορύλαξ τοῦ ἀγίου Τάφου κ. Σεραφεὶμ ἀπέστειλε, δωρησάμενος τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς, τὸν Α' τόμον τοῦ ἀΠροσκυνηταρίου τῆς Ἁγίας Γῆς ἢ τῆς περιγραφῆς τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν ἡ περιχώρων αὐτῆς, συγγράμματος, ἐκπνεθέντος παρὰ τοῦ προαποβιώσαντος ἀρχιμανθρίτου τοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας κ. Βεργιμίν Ἰωαννίδου. Τὸ τεῦχος τοῦτο κοσμεῖται διὰ πολλῶν εἰκόνων, εἶναι δὲ προτὴν μελέτης καὶ κρίσεως. Ὁ ταγματάρχης τῶν ἐπιτελῶν κ. Ἀναστάσιος Θεοφιλάς ἐδωρήσατο τῇ αὐτῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς ἄξια λόγου, ἐν οἷς τὰ ἐξῆς: Μακκιαβέλη τὰ ἅπαντα (τόμ. β), Πλουτάρχου τὰ ἅπαντα, μεταπεφρασμένα ἰταλιστῶν (τόμ. 13), τοῦ Τναου ἡ ἰδεολογία (τόμ. 4), τρία λεξικά τῆς ἰταλικῆς, τοῦ Καλεπίνου τὸ λεξικόν, τὸ τοῦ Νοπ τῆς γαλλικῆς, καὶ τοῦ Θηνοὶ ἢ εἰς τὸ γαλλικὸν μεταφρασίς τῶν Ἠθικῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους. Δι' ἐπιστολῆς δὲ νέας πρὸς τὸν ἐφορον τοῦ βουλευτηρίου ὁκ. Γεράσιμος Κούπας ἀνοίγει αὐτῷ τὴν χρήσιμην πιστωσιν εἰς πληρωσιν τῆς μεγαλειτέρας αἰθούσης τῆς βιβλιοθήκης, παρακαλεῖ δ' αὐτὸν νὰ δαπανήσῃ ὅσα ἐν ἀπαιτῶνται εἰς τοῦτο.

Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας δι' ἐξέδων τοῦ ἐπί τῆς παιδείας ὑπουργείου ὁ μικρὸς ἐκεῖνος Ζακύνθιος παῖς, περὶ οὗ τοσαῦτα παράδοξα ὑπὸ μαθηματικῆν ἔποψιν διηγούνται. Ονομάζεται ὁ ἑπταετής οὗτος παῖς Θεόδωρος Μιντζελόπουλος καὶ εἶναι ἑκτακτος μαθηματικῆς εὐφυΐας ἢ κεφαλῆς του, ὡς λέγουσιν, εἶναι ἰδιόρρυθμος. Καὶ αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ποιοῦσι λόγον περὶ θεοῦς τινὸς νέου ἐκ Ἀμερικῆς, ἐρομίλλου τοῦ ἡμετέρου ὡς πρὸς τοὺς μαθηματικῶς ὑπολογισμοὺς. φαίνεται ὅτι ἡ φήμη δὲν ἐξώγκασε τὰ περὶ τοῦ νέου τούτου μαθηματικοῦ θρυλληθέντα ἀρχίθεν. Ἰπεβλήθη εἰς ἐξέτασιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας, παρουσίᾳ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ κ. Μάρουκα καὶ τῶν τμηματάρχων κκ. Πανταζῆ καὶ Περίδου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔμεινε λίαν εὐχαριστημένη. Πιστώσαμεν ὅτι προτί-

Θέται ὁ ἀξιότιμος ὑπουργὸς τῆς παιδείας νὰ προκαλέσῃ διάταγμα ὑποτροφίας ὑπὲρ τοῦ νέου τούτου.

Ἡ ἐορτὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου ἐπανηγυρίσθη πρωτοκρίτως ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ. Κατὰ τὸ πρόγραμμα, συνήλθον εἰς τὸν ναὸν τῆς μητροπόλεως οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ παρόντες βουλευταί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ τὰ μέλη τῆς ἱ. συνέδου, πάντες οἱ ἐν ἀργαῖς καὶ ἐξουσίαις καὶ πλῆθος ἰδιωτῶν. Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλισσα μετὰ τῶν δύο μεγαλειτέρων υἱῶν παρέστησαν ἐν τῇ δοξολογίᾳ. Οἱ προσελθόντες ἐπευφήμησαν ὑπὲρ τῆς βασιλικῆς οἰκγενείας, ἐνδομύχως εὐχόμενοι ὑπὲρ τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου ὅσα ἑλληνικὴ καρδία ἐν ταῖς αὐταῖς εὐχεται ὄραιοι. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη τὰς εὐχὰς τῶν προσελθόντων καὶ τὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἐορτῇ τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου. Μετὰ μεσημβρίαν κατέβησαν εἰς Πειραιᾶ, ἐνθα τῇ ἐσπέρᾳ ἐπέστησαν διάφορα πυροτεχνήματα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Τερψιθέας, παιανίζουσας τῆς μουσικῆς. Πολλοὶ ἐξ Ἀθηνῶν κατῆλθον καὶ διέμειναν ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ Τερψιθεᾷ.

Ἡ Μέρμηρα ἀρρασιεὺσι τὰ ἐξῆς: «Προχθὲς ἠνεώχθησαν οἱ ἐν τῷ κτήματι Χαϊδαρίου (πρὸς βορρᾶν τοῦ Δαφνίου) τοῦ ἀξιότιμου Ν. Νάζου καὶ ἐνώπιον τῶν προσκληθέντων κυρίαν εὐρεθέντες αὐτοῖσι ἐξ ἀρχαίων τάφου. Ἐν τῇ γενομένῃ μελέτῃ καὶ διὰ τῆς μερτυρίαις τοῦ Παισαχνίου ἐσχηματίσθη ἡ πεποιθήσις, ὅτι ἀληθῶς ἐκεῖθεν διήρξατο ἡ καλουμένη Ἰσοά ὁδός. Οἱ τάφοι εἶναι ἀρχαιότεροι ἐποχῆς, ὡς ἐδηλώθη ἐκ τῶν εὐρεθέντων ἐν ἐνὶ τούτων κοσμῶν ἀγάλματός τινος καὶ τῶν τμημάτων σμυρναίας καὶ λίσινης τέχνης. Φαίνεται ὁμοίως ὅτι κατόπιν, ἤτοι τὸν Γ' ἢ Δ' μ. Χ. αἰῶνα, οἱ τάφοι ἠνεώγησαν ὑπὸ τῶν συγγρόνων, ἀποθασάντων ἐν αὐτοῖς οἰκείους νεκροὺς καὶ ἀντικείμενα ἐπιθήσεια κατωτέρας τέχνης. Ὁ κ. Νάζος ἐπρότεινε τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐταιρίᾳ, ὅπως ἐνεργήσῃ κατὰ τὸν ρηθέντα χώρον, ἂν θέλῃ, ἀνατκαφᾶς πρὸς ἴδιον ἐκυτῆς ὄφελος».

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΝ.

Μεθαύριον, κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς τελεοθήσεται λειτουργία ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, ὑπὸ τοῦ νῦν μητροπολίτου Καισαρείας κ. Ἰωάννου, εἰς μνημόσυνον τῶν ἀεμνήσιων δύο μητροπολιτῶν Καισαρείας Παΐσιου καὶ Εὐσταθίου.

ΤΥΠΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ ἰδιοκτῆς καὶ διευθυντὴς Β. Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΩΝ.